

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 23. Papæ reservationes negligit Anglia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

genssem Episcopum jusserat, per litteras Sæcul.XIV.
 15 Oct. eodem anno datas, etsi hæc fun- A. C. 1344.
 ctio ex veteri more ad Moguntinum Ar-
 chiepiscopum pertineret: sed interdictus
 erat administratione sui muneris: & Cle- Rayn. 1343.
 mens VI rem continuans 17 Oct. 1343 ei n. 62.
 præceperat, ut intra quatuor menses se
 ipsi sisteret.

Primus Pragæ Archiepiscopus evasit Dluge.
 Ernestus Parduvianus, qui Episcopus e- p. 1073.
 jus fuerat; & cui Papa 25 Aug. pallium
 misit. Eodem in senatu pridie Calen- Rayn. 1344.
 das Majas habito Papa civitatis, & pon- n. 64.
 tificiæ sedis honore insignivit Algeziram Id. n. 51.
 Andalusie urbem, quam Rex Alphonfus Bal. not. 871.
 nuper Mauris Granatensibus ademerat.

§. XXIII.

*Papæ reservationes negligit
 Anglia.*

Eduardus III Anglorum Rex Andream
 Oxoniensem sacelli sui Clericum ad
 Papam Clementem misit cum epistola,
 cujus hæc erat summa: In magnas me
 adduxisti angustias, dum reservatum ar-
 bitrio tuo episcopatum Norvicensem Gui-
 lielmo Barmano contulisti, contra sena-
 tusconsultum in mea olim curia pro con-
 servandis meæ coronæ juribus factum:
 ut tibi meæ, Nobilium, populique Angli-

Sæcul XIV.
A.C. 1344.

ci litteræ indicarunt. Ex altera parte volebam tibi obsequi, & huic favere Episcopo: ex altera videbam instans periculum, cum omnes ferme Præfules Proceresque, ne eum reciperem, me mone-
rent. Tandem tum per tui reverentiam, tum ob dotes suas huic Viro concessi bona episcopatus sui profana, sed ita, ut hoc postea in exemplum venire nequeat. Supplico autem tibi, ut ne reserves, & conferas episcopatus regni mei, sed Collegiis relinquantur libertatem electionum, quas ipsis permisere Majores nostri, & Sacra Sedes ratas habuit.

Papa respondit hunc in modum: Videris dicere, tuo senatui licere aliquid in reservationes collationesque Ecclesiarum; a sacra Sede factas pendere ex voluntate tua; & illius potestatem a te pro arbitrio tuo adstringi posse. Verum est: non uti ea nisi ad emolumentum Ecclesiarum volumus ut pastor universalis. At non credimus te nescire facta priorum Pontificum, & constantem hac in re obedientiam Angliæ. Nec oblitus es te reservationes interdum petiisse a nobis: & tui Consilarii haud ignorant poenas canonicas irrogatas authoribus sanctionum libertati ecclesiasticæ noxiarum.

Nos & Fratres nostri Cardinales audivimus in varias regni tui partes missa esse edicta & litteras derogantes huic libertati,

bertati, primatui Romanæ Ecclesiæ, & Sæcul. XIV.
 authoritati Sedis Apostolicæ: ut omitta-
 mus addictos carceri multos Clericos, A. C. 1344.
 gratiarumque nostrarum executioni ob-
 stantium hominum audaciam tantam, ut
 vix audeat quisquam in Anglia nostras
 exhibere litteras. Et postea: Considera
 non Apostolos, sed Dominum ipsum Ec-
 clesiæ Romanæ tribuisse primatum supra
 omnes totius orbis Ecclesias. Illa est,
 quæ instituat singulas Ecclesias patriar-
 chales, metropolitanas, & cathedrales,
 dignitatesque cunctas inibi existentes.
 Papa est, ad quem pertinet statuere de
 universis Ecclesiis, honoribusque, mune-
 ribus, beneficiis, ac Viris ecclesiasticis.
 Dabat II Julii an. 1344. Facile fuit tam
 amplum jus perhibere: sed id demonstra-
 re oportuit: quod nemo unquam faciet.
 Decimo quarto Septembris Papa Cle-
 mens Nicolaum Archiepiscopum Raven-
 natem, ac Petrum Asturicanum Episco-
 pum in Angliam ut internuncios misit
 cum potestate convocandi concilium Præ-
 sulum regni, ut delerentur ea, quæ Papa
 contra suam authoritatem novata esse di-
 cebat. Archiepiscopus Cantuariensis
 Joannes Stretfordius ferebatur antea fuis-
 se author ita resistendi Papæ.

#. 59.

Sæcul. XIV.
A.C. 1344.

§. XXIV.

Concilium Remense.

Marlot. to. 2.
p. 620. 624.

to. II. conc.
p. 1899.

Sup. l. 92.
§. 97.

c. 3.

c. 7.

Joannes Viennensis per decem annos Remensem tenebat sedem, ad quam a Tervanensi translatus fuerat. Hoc anno concilium provinciale Novioduni habere cupiens Sueffionensi Episcopo tanquam in provincia primo negotium dedit, ut ad Collegas suos litteras convocationis mitteret. Itaque, cum Petrus Suesfionum, Hugo Lauduni, Joannes Ambiani, Joannes Tornaci, Raymundus Tervæ, ac Robertus Silvanecti Episcopi sex Noviodunum delati, die lunæ 26 Julii anno 1344 convenissent, conditi sunt septendecim canones: quorum primus continet tam crebras illo tempore querimonias de moratoribus jurisdictionis ecclesiasticæ; nempe de iis, qui studebant limites ponere nimie amplitudini, quam Clerus ei dabat, & quæ in dies crescebat. Concilium Noviodunense hac in materia se refert ad sanctionem concilii Silvanectini anno 1318 habiti sub Archiepiscopo Roberto Curtiniacensi. Prohibet, ne Clerici pro more illius temporis provocaciones ad pugnam ex formula faciant; & contra, ne laici Clericos provocent. Item, ne nugatores & ludii populum adducant,